

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n. 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

Binnen de stad, 7 fr. per jaar; buiten de stad, 8 fr. Een blad alzoonderlijk 15 centiem. Aankondigingen 15 centiem per den teugel.

TONGEREN, DEN 11 MAART.

Kerkhoven.

De wet op de kerkhoven in Nederland, onlangs gestemd, heeft bij de belgische katholieken eenen indruk gemaakt, welke velen tot nadinken heeft gestemd, en aan de meest katholieke bladen woorlen in den mond heeft geleid, welke aan hoogerhand te Brussel, niet minder indruk te weeg brachten. De ministerieel dagbladen schijnen ook nu weer niet te weten wat er aan gene zij van den Moerdijk gebeurt.

't Is begrijpelijk: de rechtvaardigheid van die wet, waarin ieders denkwijze, zoowel die van den Katholik als die van den Jood en Protestant, wordt geëerbiedigd, springt te klaar, te duidelijk in het oog en doet zien hoe onwettig en tyranniek het belgische gouvernement te werk gaat, hetwelk aan iedere godsdienst vrijheid geeft — uitgenomen aan den Katholik; want 't is immers dezès kerkhof alléén dat men wil overrompelen.

Het stilzwijgen der priesterhalende dagbladen is het beste bewijs, dat de nederlandsche wet hen in den weg staat, en zij eene harde les van vrijheid en verdraagzaamheid van wege Protestanten krijgen, met wien zij dachten teenemaal tot akkoord te zijn in liberalism en in haat tegen Rome en de Kerk.

Het protestantsche gouvernement in Holland wil van dien priester oorlog niet weten: het laat dezen over aan eene kleinigeestige en onverdraagzame drukpers, die onder in de lagere rangen der samenleving ligt te vroeten: het wil gelijkheid van recht voor iedereen en 't verwondert ons niet dat het, om alle hevig religieuse twisten en oneenigheden te voorkomen, eerst over zijn ontwerp met de belanghebbende partijen heeft onderhandeld, even als hel deed tijdens de wet op de kerkfabrieken.

In België integendeel, waar de Baratisten meester zijn, doet men alles wat mogelijk is, om oorlog tusschen de twee partijen naar te stoken; men stoot de bisschoppen en Katholijken tegen het hoofd, men kweidt hen in hunne denkwijze; men ontneemt hen baldadig hunnen eigendom, de studie beurzen; men dringt in hun bestuur, in de kerk en zelfs tot in de sacristij. Een Nederlander zou zeggen aan het gouvernement: « Wat heb jij daar te maken! » Maar in België zijn de toongewers in politiek eenige schreeuwers, die iederen avond een priesterkleed moeten te verscheuren hebben, en dit altijd onder den uitroep van: love de vrijheid!

De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft eindelijk het hervormingsontwerp der ontwerp der miliciewetten dat, zo als men het zich herinnert, door het gouvernement bij de opening des zittijds van 1861 was aangeboden, aan haar dagorde kunnen brengen. M. Muller heeft zaterdag, bij de opening der zitting, het verslag der medienektie ten bureele geleid. Wij voeden de vaste hoop dat de Kamer, in den tegenwoordigen zij tijd, dit belangrijke wetsontwerp in zijn geheel zal onderzoeken en stemmen, een wetsontwerp op 't welk er sedert een aantal jaren zoo weinig wordt aangedrongen.

Koperen munt.

De belgische koperen stukken van vijf en tien centiem zullen van heden tot den 11 junij ingewisseld worden in de nationale bank, in de agentschappen van die bank in de provinciën en op de burealen der ontvangers van de belastingen in de steden en gemeenten waar geen agentschap bestaat.

Deze stukken zullen tot den 11 junij in betaling in de staatskassen ontvangen, ofwel tegen nickel omgewisseld worden.

Dr. Karl Vogt beweert, gelijk men weet, dat de mensch voortkomt van eenen aap. Te Königsberg, waar hij eene konferencie over den apmensch geven moest, daagde professor Michelis, een katholieke priester, hem tot eene openbare diskussie uit. De materialist wachtte zich wel, den woordenstrijd te aanveerden, en deed aankondigen dat zijne konferencie genee plaats zou hebben. Maar professor Michelis houdt zich daarmee niet te ruden. Hij vervolgt Vogt op eene ongenadige wijze. Nu, dat deze opnieuw laat weten dat hij naar Königsberg komen zal, ver-

nieuwt hij zijne uitdaging, verklarende dat het stelsel van den materialist, eene anti-wetenschappelijk charlatanisme is. De priester laat Karl Vogt zelf het getal bevoegde mannen uitkiezen, gezag hebbende op wetenschappelijk gebied. Ten einde voor deze de diskussie aan te gaan Karl Vogt heeft nog niet geantwoord.

De dagbladen van Brussel zeggen, dat de typhus-geheel verdwenen is; de weinige gevallen die zich nog opdoen heiden genee zwaarigheid aan. Het getal sterfgevallen vermindert alle dagen.

De typhus-ziekte is in het Collegie van O. L. V. van Avelander ontstaan; verscheidene leerlingen zijn, naar de verklaringen der geneesheeren, van die ziekte aangedaan en al de leerlingen, zoo uit- als inwonende, zijn voor acht dagen naar huis gezonden. Al de gezondheidsmaatregelen welke de omstandigheden vereischen, zijn genomen geworden. Tot nog toe zijn er nog geene van de ziekte gestorven.

Men schrijft uit Bergen, den 9 maart: E ten moord is verleden nacht in Gaumain-Ransoox gepleegd. Het parket van Doornik heeft zich ter plaats begeven.

Ziehier wat er gebeurd is: Rond 9 ure des avonds waren A. Hoff Glisson, landbouwer, en Nicolaes Decker, koopman, in de herborg van Battolle, toen een rofwast tusschen hen ontstond. Leederen stelde zijnen tegenstrever voor, naar hinnen te gaan om daar het geschied voort te zetten zonder vrees van stoornis. Glisson aanvaardde; maar nauwelijks was hij buiten, of hij ontving in volle borst eene messteek, die hem levensloos deed ten gronde storten.

Leederen van den onmiddellijk door de gendarmen aangehouden. De vermoorde was maar 24, de moordenaar 48 jaren oud.

Men schrijft uit Charleroi, 9 maart: Te Yverville woont eene markteester, die den overdag van 105 jaren heeft bereikt. Nog goed gezond is. Zij heeft verscheidene groote veldlagen bijgewoond, waar van zij nog vele bijzonderheden weet te vertellen.

Een weemoedzeger, M. Ch. Balla, schrijft aan den Wanderer, dat er den 27 maart naastande een groot feest heerschen zal in de europeische zee en vooral op de zuid- en zuidoost kust van Engeland. Dit feest zal den zaterdag van Paaschen, om 11 ure 's avonds beginnen en worden tot des anderendags Paschezonstag, om 3 tot 4 uren des morgens; het zal daarna blijven aanhouden, doch in hevigheid afnemen. Den zondag, van 10 tot 11 ure, en daar nausschen 1 en 3 ure zal het meer hevigheid dan ooit worden. Wij zullen eens zien of die weemoedzeger door een klaren bril zal gezien hebben.

Wij lezen het volgende zonderlinge geval in de saksische korrespondentie van den International:

Een huis van Brumau is plotselings tot op eene hoogte van 20 voeten ingezakt. Men heeft tot hietoe noch den rigenaar van het huis, noch eene kor, welke het bevatte, kunnen terugvinden; de eerste levende wezens, welke men met groote moeite heeft nitghaald zijn een kanarie vogel en een kat. Die dieren waren ongedeerd. Het huis was gebouwd op eene kalkrijn, welke sedert mensche gebragen niet meer geëxploiteerd werd.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

De christelijke dood van de Lamartine verandert rietaand. Het voorbeeld, hem door zijne eelgenooten gegeven, heeft op hem alre gunsigst gewerkt. Reeds meer dan twee jaren hield hij weder zijnen Paschen. Zoodat hij de laatste nu niet heeft afgewacht om zich met God te verzoeken.

De Propagateur herinnert zeer gepast eenige verzen van den dichter, die dit stichtend einde deden voorzien. Denkende aan zijne moeder, schreef hij:

Voilà les tuis de chaume où sa main attentive Versait sur la blessure ou le miel ou l'olive, Ouvrait près du chevet des vieillards exirants Co Livre où l'esperance est permise aux mourants, Recueillait leurs soupirs sur leur bouche oppresse, Faisait tourner vers Dieu leur dernière pensée. En aan zichzelf denken dekende, voegde hij erbij: O Dieu demoin bereau, sois le Dieu de ma tombe!... Oui, quand l'aute! brisé que la foule abandonne S'écroulent sur moi, temple que je chéris, Temple où j'ai tout regu, temple où j'ai tout appris, Embrasserai encor la dernière colonne. Dussé-je t're cerasé sous les sacrés débris!

Lamartine laat vier boekdelen in handschrift achter van zijne Mémoires, die twaalf delen moeten uitmaken.

De laat stes zijer studien, onvoltooid gebleven, is toegevoegd aan pater Hyemuth, den uitstekenden Koöns-tredenaar, die hij bijzonderlijk hoogachtte en bewonderde.

De overreder der stoffelijke overblijfsels om Lamartine naar zijn landgoed te Saint-Point heeft gist e ten plaats gehad.

Een aanzienlijk tooneel had plaats voor de verzegeling der doodkast Meijuffe de Cessat, nicht en aangenomen dochtler van den beroemden dicht'er, snikte ten laatste naar wel aan hem, wens onvredendom zij zooveel jaren lang verloor en ontrouwend heeft geheel de bedroefde familie van in 't steifloos vergaderd.

Overwacht verschen pater Hyemuth, de beroemde kanselredenaar, in hun midden, om hun hoop en troost te brengen. In eenige diep gevulde woorden, heeft hij den nationalen roos van geheel Frankrijk en de christelijke op eene bete wadezien afgeschet, en nam op zijne heurt een tereud afscheid van hem, die op aarde zijne laatste woening was.

Daarna is de doodkast, door de familie vergezeld naar den ijzeren weg van Lyon gebracht en in den avond naar Mâcon overgevoerd. Lamartine's neef, de heer de Moncherot, en verscheidene zijner aanzienlijke vrienden zijn mede derwaarts vertrokken.

Heden morgen, ten 8 ure, heeft te Saint-Point de stille begraafnis der stoffelijke overblijfsels van Frankrijk's grootste polit plaats gehad, op de herkoönljke villa, welke hij zoo hartelijk beremde en waer hij nu veertig jaren geleid, reeds te zong.

O forém, de Saint-Point! oh! eache hier nu eend' Sous le chône natale du monde obscur vain.

De heer Casalle Doucet had zich dinsdag avond bij de familie des overledenen begeven. Hij was door de rekeizer gelast te vragen om de plechtige begraafnis in Parijs op kosten van 's rjks schatkist te doen plaats hebben.

Ten einde den laatste wil van Lamartine te voldoen, heeft zijne familie vermeld dat aanbod niet te kunnen aanvaarden.

De stoffelijke overblijfsels van den diep betreurde Troplong zijn gisteren overgevoerd naar 't familiegraf te Plombières, vergezeld door leden zijner familie en een aantal andere aanzienlijke personen.

De nau latenschap van den heer Troplong wordt geschat op zes miljoen franks, welke, na de dood zijner weduwe, zullen overgaan in handen van twee even. Het begin zijner fortuna was de heer Troplong verschuldigd aan de gezezen eerste minsters van Louis Philippe, de heer en Thiens en Guizot. Keizer Napoleon III was juist voornemens, den uitnuntenden reeds-geleerde en Voorzitter des Senaats den titel van hertog te geven.

De kandidaten voor het voorzitterschap de a Senaat s zijn ten getalle van vier: de heeren Debaugre, Baroche, Drouin de Lhuys en de hertog van Padua. Volgens men in de wandeelingen der Kamer verhaald, zou de laatste de beste kans hebben op de benoeming.

De benoeming van den heer De vienno tot het eerste voorzitterschap van het Verklaringshof, was voornemens en wordt in de Kamer gunstig mededeeld.

De afgevaardigden der Rhône hebben hem reeds geluk gewenscht.

Merx leest heden in den Monitor:

« Naar ons verkerd wordt, is de heer baron Beyens, gezant van België bij ons Hof, door zijne regering naar Brussel onboden. De reu dienst-diplomats zal gewis in verband worden gebracht met het vraagstuk thans hangende tusschen de kabinetten van Parijs en Brussel en welke wij bestaigen het met spijt dreigt van allens een geschid tusschen de twee Staatsbesturen te worden.

« Aan een anderen kant schijnt het onze gezant te Brussel, die zich in Parijs bevindt, nog niet teruggevoerd is geworden om naar zijnen post terug te keeren, iets wat het vertrek van den heere Beyens bedinkend maakt.

Le Temps volgt bij die nota de volgende regels:

« Wij gelooven dat niens te kunnen volledig met aan te kondigen, dat de heer baron Beyens verleden zaerdag naar Brussel vertrokken, en gisteren avond in Parijs terug gekeer is.

Engeland.

Londen, 9 maart.

He-t is te hopen voor de Britsche belasting-schuldigen, dat het land nooit in eene groot oorlog gewikkeld worde, want de kleine oorlog in Abyssinië, met een zeer gering aantal troepen

ondernorren, zal het land waarschijnlijk niet veel minder dan £ 10,000,000 (250,000,000 fr.) kosten. De heer Darrah had de kosten op £ 3,800,000 berekend; deze vielen echter niet met de hand, en £ 5,000,000 werd verleden jaar door het Tory-gouvernement door middelreer tijdelijke verhoging van den Incometax, voor dezen oorlog verkregeu. Thans is echter bij het ministerie Gladstone eene nieuwe rekening van £ 3,600,000 ingekomen, die nog betaald moet worden, en een der volksvertegenwoordigers meende, dat eer alles betaald was, buitenden nog £ 1,000,000 noodig zij.

Er zal een parlementair onderzoek worden ingesteld naar de zaken, voor welke de verhandelde grooten som is besteed. De vorige Tory-minister van oorlog verantwoordde zich in het Huis der Gemeenten door te zeggen, dat hij ten eenen male onbekend was met Abyssinië, met welk land de Liberale dagbladen eelher beweren, dat hij niet het recht had onbekend te zijn. Sedert jaren heeft Engeland handeld met Abyssinië en land verkregeu als haar, zooals de belasting-schuldigen te kunnen koste weten. Lecher stelde het ministerie zich voor, dat Abyssinië een machtig rijk was met grote hulphoopen, en een hooggeplaatst ambtenaar stelde voor, om drie frigatten naar Gondar te zenden, te onrede die stad te bombardieren, welke ongelukkig 500 mijnen ver in dat land lag. Uit de rapporten van de consuls en kosplieden van den Oosten had men kunnen vermenen, dat multiheren zoo talrijk in Abyssinië zijn, dat zij een artikel van uitvoer zijn; echter word eene menigte Biafieren, die nog Spaansch, noch Italiaansch verstanden, naar Spanje en Klein-Azië gezonden, om multiheren te koopzegen het zal a businessmen a niet verwonderden, zege een der dagbladen, dat zij driemaal te veel gaven voor deze dieren, die tusschen wel uit Abyssinië waren aangevoerd.

De weekbladen speken met den grootsten lof en bewondering, zoowel van de wet tot opheffing der Iersche Staatskerk als van de reestertijke reffoeving, met welke Gladstone de wet voorstelde.

De Economist vestigt de aandacht op dit artikel der wet, hetwelk voorstelt de landgoednaars van de opheffing der tienden vrij te stellen tegen betaling van eens van eene zekere som, die ongeveer bedraagt wat hij in 22 1/2 jaren zou moeten betalen.

Vereenigde-staten.

New-York, den 9 maart.

Nu de narren bekend zijn van hen, die door president Grant zijn aangesteld tot vervulling van de voornameste posten der republiek, kan het belangrijk zijn enige bijzonderheden aangaande deze nieuwe Staatsambtenaren mede te deelen. Generaal Schofield, die tot minister van oorlog benoemd is, was diverse commandant van een gedeelte van Sherman's leger op den beroemden tocht, die in den burgeroorlog als « Sherman's marsch » bekend is. De heer Alex. T. Stewart, de heer Collich als minister van finantie op volgt, is de welke de « Breadgold » handlaar, Stevens reeks gebouwen in Broadway, en wiens huis van manner, in de Fifth Avenue, bekend zijn bij alle reizigers die te New-York geweest zijn.

Als een arme Iersche jongen, zonder éenen vriend in de wereld, kwam hij in Amerika aan, waar hij eene fortuna gemaakt heeft, welke omvang niet te zeggen kan berekenen, als men weet dat hij in éen jaar aan het gouvernement de « Income-tax » belasting heeft van 10,000,000 dollars. Zijne handelskennis en hantegewone scherpsinnigheid, die hem in staat stellen zo goed voor zijne eigene finantie te zorgen, hebben den me twee President bewogen, om afscheid te nemen van alle partijbelangen, hem de zorg voor de Staats finantie op te dragen.

Generaal Sherman volgt den President op als generaal chef van het leger der Vereenigde Staten. Toen Grant in 1864 te Washington tot hantent-generaal verheven werd, een post te zijnen gunste door het Congres ingesleld, schreef hij aan generaal Sherman: « In hoeverre uwe uitvoering van alles wat u in den oorlog is opgedragen, u recht geeft op de beloning, welke ik thans ontvang, kunt gij met zoo goed als ik beoordeelen. » Deze bewondering van Sherman heeft President Grant altijd blijven andraken, en nu bij de macht in handen heeft, geeft hij hem de eervoete benoeming van allen.

De heer Seward wordt opgevolgd door den heer E. B. Washburne, die sinds jaren de meest verouderde en geliefde vriend van den President was, en op wens onoordeel Amerikanen bewoeden, dat hij groeter prijs steld dan op dat van iemand anders. Hij is een der oudste leden van de republikeinse partij, bij welke de gematigdeman minder populair is dan hij verdient.